

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. 7. 2020 samosoudkyní JUDr. Janou Bodečkovou, Ph.D.,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený XXX v XXX, XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

je vinen, že

dne 6. 10. 2019 v době okolo 15:20 hod. jako odsouzený v rámci výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, XXX, v době prováděné vycházky ve dvoře ubytoven odsouzených označených jako "A" a "D", hodil, s úmyslem distribuce, bateriový článek zelené barvy, XXX, na kterém bylo přilepené papírové psaníčko, obsahující psychotropní látku metamfetamin, na vycházkový dvůr ubytovny "G", kde v té době prováděli vycházku odsouzený XXX, narozený XXX, a odsouzený XXX, narozený XXX, přičemž k distribuci drogy nedošlo z důvodu zásahu příslušníka Vězeňské služby ČR, a následně provedeným odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví chemie, bylo potvrzeno, že v zajištěném materiálu je obsažena psychotropní látka metamfetamin (pervitin) o hmotnosti 51 mg,

a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena jako zakázaná psychotropní látka v seznamu č. 5 psychotropních látek uvedených v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Aneta Svobodová.

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu neoprávněně jinak jinému opatřit psychotropní látku, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podala dne 1. 7. 2020 obžalobu na obžalovaného XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se měl obžalovaný dne 6. 10. 2019 dopustit přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 27. 7. 2020 konáno hlavní líčení, ke kterému se obžalovaný nedostavil. Obžalovaný se z účasti u hlavního líčení omluvil pro zdravotní důvody telefonicky bezprostředně před konáním jednání a omluvu nedoložil lékařskou zprávou, ze které by se podávalo, že účasti u hlavního líčení nebyl schopen. Obžalovaný však telefonicky i na trestní kancelář soudu podal prohlášení, že nepožaduje odročení hlavního líčení a je srozuměn s tím, že soud bude vyslyšet svědky a ve věci po případném skončení dokazování rozhodne. Soud proto hlavní líčení za splnění podmínek v intencích § 202 odst. 2 tr. řádu konal v nepřítomnosti obžalovaného.
3. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení, kdy byly hodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného pro skutek popsaný ve výrokové části rozsudku byla spolehlivě prokázána.

A. Skutkové zhodnocení viny

4. Obžalovaný XXX v přípravném řízení k trestnému jednání dle obžaloby a výroku o vině rozsudku nevyprávěl. Protokol o výpovědi obviněného z přípravného řízení byl soudem u hlavního líčení dle § 207 odst. 2 tr. řádu pro nepřítomnost obžalovaného přečten.
5. Obžalovaný byl však ze spáchání skutku ze dne 6. 10. 2019 *nade vší pochybnost* usvědčován ostatními důkazy, a to svědeckými výpověďmi dozorců z XXX XXX a XXX a kamerovými záznamy z místa činu ve XXX. Výpovědi svědků XXX a XXX – odsouzených v době činu ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX – nebyly takového obsahu, věrohodnosti a věcného významu, aby jakkoliv zvrátily skutkový závěr o vině obžalovaného XXX drogovým trestným činem.
6. Svědek XXX přímo pozoroval obžalovaného XXX ve XXX, jak z vycházky na dvoře oddílu D přehodil předmět do vycházkového dvora oddílu G. Obžalovaný se pohyboval okolo branky k budově oddílu G, kde v tuto dobu vykonával vycházku kamarád obžalovaného XXX s dalším odsouzeným. Když se XXX dotazoval obžalovaného, proč předmět přehodil, obžalovaný řekl, že kamarád, který je na cele oddílu G, potřeboval baterii. XXX dozoroval vycházky u oddílu G a volal na oddíl D, zda došlo k přehození předmětu na oddíl G, což mu XXX potvrdil. Odsouzení

Shodu s prvopisem potvrzuje Aneta Svobodová.

z oddílu G mohou podle svědka XXX komunikovat s odsouzenými z oddílu D přes okno. Byla tedy možná předchozí domluva obžalovaného s jinými odsouzenými ve věznici z oddílu G na přehození baterie s psychotropní látkou pervitin.

7. Podle výpovědi svědků XXX a XXX se v případě obžalovaným přehozeného předmětu jednalo o baterii, na kterou byl izolepou nalepený papír, ve kterém se nacházela bílá krystalická látka, která se zajistila k předání orgánům činným v trestním řízení. Popis dotčené věci odpovídá fotodokumentaci na č. l. 16 spisu a protokolu o vydání věci na č. l. 20 spisu. Bateriový článek s tzv. psaníčkem s bílou krystalickou látkou byl obžalovanému odňat jako nepovolená věc podle záznamu o odnětí věci na č. l. 21 spisu.
8. Svědek XXX byl jako dozorce u vycházek oddílu G a předmět přehozený z vycházkového dvora oddílu D sebral po otevření „katru“ oddílu G, kam baterie s pervitinem dolétla. Svědek XXX v době přehození věci nevěděl, kdo toto jednání provedl. Přehoz bateriového článku s psychotropní látkou pervitin na vycházkový dvůr oddílu G obžalovaným XXX byl *jednoznačně prokázán* svědeckou výpovědí XXX a kamerovým záznamem. Kamerový záznam z vycházkového dvora oddílu A a D XXX jasně prokazoval, že v čase 15:20:11 hodin obžalovaný XXX udělal krok z travnatého porostu směrem na chodník, napřáhl se a hodil předmět přes oplocení dvora A a D k vycházkovému dvoru pro oddíl G přes zděné oplocení dvora G. V čase 15:22:24 hodin podle kamery z oddílu G stál dozorce XXX v uličce mezi levou a pravou částí dvora G a prohlížel si předmět, který držel v ruce – což koresponduje se svědeckou výpovědí XXX.
9. Svědci XXX a XXX uvedli, že nebyli přítomni na vycházkovém dvoře oddílu G v době, kdy byl přehozen předmět ze dvora oddílu D, ani nezpozorovali, že by zde jakýkoliv předmět ležel a sebral ho dozorce. Svědci XXX a XXX odmítali, že by předmět přehozený z oddílu D na oddíl G byl určen pro kteréhokoliv z nich. Byli spolu sami na vycházce na daném dvoře, aby si zakouřili, když spolu sdíleli na cele oddílu G izolaci. Dozorce odvedl odsouzené XXX a XXX z vycházky, a teprve pak tam měl podle výpovědi svědků XXX a XXX dopadnout tento předmět. Svědci XXX a XXX nedokázali přesvědčivě zdůvodnit, jak si vysvětlují, proč svědek XXX jako dozorce popsal, že byli oba dva přítomni v době přehození předmětu z oddílu D na vycházkovém dvoře oddílu G. Svědek XXX dále podotkl, že když nebyl na izolaci oddílu G, byl ubytován ve XXX na oddílu D, kde s ním byl také obžalovaný XXX, se kterým se bavil i v říjnu 2019, tak jako s ostatními odsouzenými. Svědci XXX a XXX potvrdili, že byli uživateli návykových látek, včetně pervitinu, a byli ve věznici i kázeňsky řešeni mj. za odmítnutí monitoringu na návykové látky.
10. Na pravé straně oddílu G XXX byli dne 6. 10. 2019 v době okolo 15:20 hod. na vycházce *podle důkazního stavu* jen 2 odsouzení a bateriový článek s pervitinem se dostal na pravou stranu vycházkového dvora oddílu G. Svědek XXX si sám nevybavil jména odsouzených na vycházce oddílu G v rozhodný den v době činu, avšak odkazoval na služební záznam sepsaný XXX dne 6. 10. 2019, ze kterého bylo patrné, že na vycházce oddílu G byli tehdy odsouzení XXX a XXX. Svědek XXX ve výpovědi před soudem jména 2 odsouzených v rámci vycházky na dvoře oddílu G označoval. Svědek XXX si pak u hlavního líčení vzpomněl na odsouzeného XXX, když mu bylo toto jméno podle služebního záznamu předestřeno. Svědek XXX dodal, že odsouzený XXX byl na dvoře oddílu G s druhým odsouzeným, kde seděli na lavičce, a když předmět dopadl ze dvora oddílu D na zem, oba odsouzení vstali a šli směrem k místu, kam předmět dopadl. Svědci XXX a XXX potvrdili, že cokoli by bylo určeno pro odsouzené osoby na oddílu G, muselo by být prohlédnuto, a ani předání samotné baterie mezi odsouzenými oddílů D a G nebylo takto volně přípustné.
11. Je dosti pravděpodobné, že bateriový článek s pervitinem, který byl přehozen ze dvora oddílu D na vycházkový dvůr oddílu G obžalovaným XXX, byl určen pro odsouzené XXX nebo XXX, ač tyto odsouzení odmítali, že by o tomto předmětu byť jen věděli. Výpověďmi svědků XXX a XXX a služebním záznamem ze dne 6. 10. 2019 bylo prokázáno, že odsouzení XXX a XXX byli přítomni na dvoře oddílu G v době, kdy byl předmět obžalovaným XXX přehozen. Soud shledal

výpovědi svědků XXX a XXX, že k přehození věci došlo až po odvedení ze dvora oddílu G, jako nevěrohodné, když byly ve vzájemném rozporu, neboť svědek XXX uvedl, že vycházka trvala cca půl hodiny a svědek XXX tvrdil, že na vycházce byli pouze 5 až 10 minut, což je značný rozdíl ve výpovědích. Svědek XXX zmínil, že odsouzený XXX byl kamarádem obžalovaného XXX. Svědek XXX popsal, že oba odsouzení na vycházkovém dvoře oddílu G, ve kterých byli ztotožnění odsouzení XXX a XXX, po přehození předmětu ze dvora oddílu D vstali z lavičky a šli směrem k místu dopadu věci.

12. Nebylo ovšem *nad rozumnou pochybnost* prokázáno, zda baterie s metamfetaminem – pervitinem byla obžalovaným XXX přehozena pro odsouzeného XXX, nebo pro odsouzeného XXX XXX, anebo pro zcela jinou osobu. Nelze vyloučit, že pervitin mohl být určen pro jiného odsouzeného, kterému by ho po sebrání předal odsouzený XXX nebo odsouzený XXX.
13. Pro skutkový závěr o vině trestným činem dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku nemělo žádný význam ustanovení osoby, které byl pervitin úmyslně určen k distribuci. Soud proto ponechal v popisu skutku ve výroku o vině rozsudku toliko vymezení, že obžalovaný XXX hodil bateriový článek s tzv. papírovým psaníčkem a pervitinem na vycházkový dvůr oddílu G, kde v tuto dobu vykonávali vycházku odsouzení XXX a XXX, což bylo spolehlivě prokázáno.
14. Obžalovaný XXX jednal v úmyslu nedovoleného opatření drogy – pervitinu jiné osobě. Je *mimo jakoukoliv důvodnou pochybnost*, že obžalovaný věděl, že spolu s bateriovým článkem přehazuje ze dvora oddílu D i psychotropní látku metamfetamin, když na baterii bylo upevněno tzv. papírové psaníčko, ve kterém se pervitin nacházel, a baterie tak zjevně sloužila jen k postupu přehození věci na místo dvora oddílu G.
15. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, bylo prokázáno, že bílá krystalická látka zabalená do papíru na bateriovém článku byla psychotropní látkou metamfetamin – pervitin v množství 51 mg. Obsah stopy pervitinu byl zcela spotřebován a bateriový článek s obalem byl zlikvidován, a proto nebylo možné vyslovit trest propadnutí již neexistujících věcí.
16. K distribuci drogy nedošlo pro zásah příslušníka Vězeňské služby ČR – XXX, který rychle přehozený předmět sebral v prostoru „katru“ vycházkového dvora oddílu G, než ho vzal kterýkoliv z odsouzených.
17. Z úředního záznamu na č. l. 55 spisu se mimoto podávalo, že obžalovaný XXX byl ve XXX testován na přítomnost návykových látek v těle s pozitivním výsledkem na THC či amfetamin/metamfetamin ve dnech 15. 7. 2018 a 16. 4. 2019, a 2x se odmítl podrobit testu na přítomnost návykových látek, a to ve dnech 6. 10. 2019 a 19. 10. 2019. Svědek – odsouzený XXX byl ve XXX testován na přítomnost návykových látek s pozitivním nálezem mj. na amfetamin/metamfetamin dne 17. 9. 2019 a odmítl se podrobit testu na přítomnost návykových látek dne 8. 6. 2019. Svědek – odsouzený XXX byl ve XXX pozitivně testován na přítomnost návykových látek na amfetamin/metamfetamin ve dnech 13. 11. 2017, 14. 2. 2019 a 5. 10. 2019, a odmítl se podrobit testu na přítomnost návykových látek dne 19. 9. 2019 a dne 25. 11. 2019. Obžalovaný XXX i svědci – odsouzení XXX a XXX tak byli uživateli návykových látek, včetně pervitinu, a byli i kázeňsky postihnuti za problémy ohledně návykových látek ve věznicích. Obžalovaný XXX v den činu odmítl monitoring na návykové látky, odsouzený XXX byl pozitivně testován na pervitin mimo jiné dne 5. 10. 2019, tj. den před spácháním tohoto činu, a odsouzený XXX byl na pervitin testován s pozitivním výsledkem například dne 17. 9. 2019. Skutkový stav o pokusu opatření metamfetaminu – pervitinu obžalovaným XXX jiné osobě cíleným přehozením na vycházkový dvůr oddílu G XXX tak korespondoval i s užíváním drog nebo odmítnutím monitoringu na návykové látky v rámci výkonu trestu odnětí svobody obžalovaným XXX či odsouzenými XXX a XXX.

B. Právní posouzení viny

Shodu s prvopisem potvrzuje Aneta Svobodová.

18. Obžalovaný XXX protiprávním jednáním podle výroku rozsudku naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Objektem tohoto drogového trestného činu je zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, jež vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami.
19. Obžalovaný se dne 6. 10. 2019 pokusil neoprávněně jinak jinému opatřit psychotropní látku metamfetamin – pervitin. Jednání obžalovaného bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, který byl ukončen ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Množství psychotropní látky pervitin nebylo pro právní kvalifikaci trestným činem ve smyslu § 283 odst. 1 tr. zákoníku rozhodné a bylo zohledněno toliko ve výroku o trestu.
20. Obžalovaný se jednání dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena jako zakázaná psychotropní látka v seznamu č. 5 psychotropních látek uvedených v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek.
21. Pokud jde o subjektivní stránku trestného jednání, bylo u obžalovaného shledáno zavinění ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si byl vědom, že poruší zájem na ochraně jiných osob před drogovou kriminalitou, a chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku tento zájem porušit.

C. Trest

22. V rámci stanovení druhu a výměry trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání činu. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
23. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
24. Polehčující okolnosti u obžalovaného nebyly soudem shledány. Obžalovaný se ke spáchání činu nedoznal a neprojevil nad činem lítost, když k věci nevyprávěl.
25. Obžalovaný XXX má 10 záznamů v opisu z rejstříku trestů, ze kterých lze hledět jako k recidivě k 8 záznamům, kdy byl souzen především za majetkovou trestnou činnost v podobě krádeží.
26. Zásadní přitěžující okolností pro obžalovaného tak byla obecná recidiva v intencích § 42 písm. p) tr. zákoníku, třetí výkon trestu odnětí svobody a dále spáchání trestného činu v rámci třetího výkonu trestu odnětí svobody za odchýlnou trestnou činnost. Obžalovaný se v posledním výkonu trestu odnětí svobody nacházel po výrazný časový úsek od 22. 6. 2017 do 20. 6. 2020, a přesto se dopustil ve XXX dne 6. 10. 2019 trestného činu.
27. Soud se zřetelem k okolnostem případu a osobě obžalovaného považoval za zcela nezbytné uložit obžalovanému trest odnětí svobody jako nepodmíněný. Vzhledem k osobě obžalovaného by uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby obžalovaný vedl řádný život (§ 55 odst. 2 tr. zákoníku). Alternativní tresty by splnily účel toliko za stavu, pokud by bylo možno důvodně předpokládat, že obžalovaný přehodnotil přístup k trestné činnosti a bude mít i bez výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody snahu vést řádný život, což nelze konstatovat, pokud se obžalovaný jako recidivista s opakovaným delším pobytem ve věznici dopustil opět trestného činu, a to ve výkonu trestu odnětí svobody.

28. Za přiměřený trest u zákonem vymezené trestní sazby, která dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku činí **1 rok až 5 let**, shledal soud nepodmíněný trest odnětí svobody u spodní hranice zákonné trestní sazby, a to trest v délce **15 měsíců**.
29. Trest odnětí svobody s delším trváním než 15 měsíců nebyl ukládán, protože nebyl vyhodnocen prizmatem okolností případu a odstupu času od spáchání činu již jako nutně účelný. Obžalovaný se drogového trestného činu dopustil v říjnu roku 2019, a pak dále do června 2020 vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody. Trestný čin byl ukončen ve stádiu pokusu, kdy soud zvažoval ve smyslu § 39 odst. 6 písm. c) tr. zákoníku, do jaké míry byl obžalovaný blízko dokonání činu a z jakého důvodu k dokonání činu nedošlo. Obžalovaný přehodil baterii s pervitinem na dvůr oddílu G XXX, kam předmět směřoval, avšak pervitin se nedostal k jiné osobě pro zásah příslušníka Vězeňské služby ČR – dozorce XXX, který předmět s pervitinem rychle sebral z místa dopadu. Množství pervitinu, které se obžalovaný pokusil opatřit jiné osobě ve XXX, bylo toliko 51 mg. Soud proto neměl za nezbytné ukládat obžalovanému delší trest odnětí svobody než 15 měsíců.
30. Kratší trest odnětí svobody než 15 měsíců by potom byl ve věci neproporcionálně mírný, když obžalovaný je obecným recidivistou, opakovaně vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody a tohoto trestného činu se dopustil přímo v rámci výkonu posledního – třetího nepodmíněného trestu odnětí svobody, během kterého byl i opětovně kázeňsky řešen pro přítomnost návykových látek v těle a odmítnutí monitoringu na omamné a psychotropní látky.
31. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do **věznice s ostrahou**, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, a jiné typy věznic zákonná úprava již od 1. 10. 2017 nezná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v prospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 27. července 2020

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D. v. r.
samosoudkyně